

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 29 januari 2020 av ZW av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 21 november i mål T-727/18, ZW mot EIB

(Mål C-50/20 P)

(2020/C 348/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ZW (ombud: T. Petsas, dikigoros)

Övrig part i målet: Europeiska investeringsbanken (EIB)

Domstolen har genom beslut av den 3 september 2020 ogillat överklagandet, eftersom det till viss del är uppenbart att det inte kan upptas till prövning och det i övriga delar är uppenbart att det ska ogillas, samt förpliktat klaganden att bära sina egna rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 8 maj 2020 – NE mot Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Mål C-205/20)

(2020/C 348/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i det nationella målet

Klagande: NE

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Ytterligare deltagare i rättegången: Finanzpolizei Team 91

Tolkningsfrågor

1. Utgör kravet på sanktioners proportionalitet, vilket fastställdes i artikel 20 i direktiv 2014/67/EU ⁽¹⁾ och tolkades i EU-domstolens beslut Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-645/18) ⁽²⁾ och Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 och C-494/19) ⁽³⁾, en direkt tillämplig direktivbestämmelse?

2. Om fråga 1 besvaras nekande:

Har då en nationell domstol eller förvaltningsmyndighet vid tolkning av nationell rätt i enlighet med unionsrätten tillåtelse och skyldighet att – i det fall ny nationell lagstiftning saknas – tillämpa den nationella lagstiftning som är tillämplig i det nu aktuella målet med de kriterier avseende kravet på proportionalitet som domstolen har slagit fast i beslut *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-645/18) samt *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 och C-494/19)?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 2014, s. 11).

(²) ECLI:EU:C:2019:1108.

(³) ECLI:EU:C:2019:1103.

Överklagande ingett den 9 juni 2020 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 2 april 2020 i mål T-571/17, UG mot kommissionen

(Mål C-249/20 P)

(2020/C 348/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Mongin, L. Radu Bouyon)

Övrig part i målet: UG

Yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal (åttonde avdelningen) meddelade den 2 april 2020 i mål T-571/17, UG/kommissionen,

— återförvisa målet till tribunalen, och

— låta beslutet om rättegångskostnader i första instans och i målet om överklagande anstå.

Grunder och huvudargument

1. Den första grunden: missuppfattning av de faktiska omständigheterna (punkterna 64–71 i den överklagade domen)

Enligt fast rättspraxis utgör det en missuppfattning av de faktiska omständigheterna som faller under domstolens kontroll när bedömningen av föreliggande bevisningen framstår som uppenbart felaktig. En sådan missuppfattning måste på ett uppenbart sätt framgå av handlingarna i målet.

Under den första delgrunden hävdar kommissionen att tribunalens slutsats att den avtalsslutande myndigheten fastställde en alltför kort tidsfrist för UG för att åtgärda bristerna i professionalitet motsägs av den skriftliga bevisningen i målet. Den avtalsslutande myndigheten krävde inte att UG skulle uppfylla samtliga de målsättningar som fastställdes i 2015 års utvärderingsrapport och återupprätta en förtroendefull relation med sina arbetskamrater inom tre månader.

Enligt den andra delgrunden fokuserade tribunalen felaktigt sin prövning på frågan om omotiverad frånvaro och underlät att beakta att en rad aspekter av de brister i professionalitet som konstaterats i beslutet av den 17 oktober 2016 och i skrivelsen av den 8 september 2016 var av återkommande karaktär.